

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Regimine Ecclesiae Episcopalis In Octo Libros Distributus

Antonelli, Giovanni Carlo

Velitris, 1650

An excommunicatus ipso facto priuatur fructibus beneficij. Cap. XV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11401

uar. apud Ricc. in collect. dec. 2867. par. 7. Nauar. d. conf. 11. de Iureiur. & alij permulti, quos refert, & sequitur Barbof. d. all. 61. n. 20. vbi etiam dicit, quod secundum hanc sententiam determinauit Rota Romana sub die 13. Iunij 1608. coram Sacrato, idque probatur per textum, qui loquitur de fidei professione, in cap. optatum tibi 100. dist. ibi, nec aliquem, qui hanc iureiurando firmaret, miseris, tum etiam quia fidei professio nihil aliud est, quam solempne iuramentum, quod constat posse præstari etiam per procuratorem, vt ex cap. 1. §. verum quando, vbi glos. ver. præstet de stat. Reg. in 6. Vnde prouisum non amittere fructus, si procurator, cui mandatum dedit, fidei professionem non emisit ipso infcio absque culpa, resoluunt Doctores apud Dianam d. p. 5. tr. 14. ref. 23. in fin. cuius rei rationem, assignat Nouar. apud Ricc. in dict. Collect. decif. 2867. quia cum fidei professio requiratur ad declarandum, animum suum esse veram fidem corde, & verbo constiteri, per consequens hoc adimpletur ex solo mandato ad illud faciendum: prout dicimus de aditione hæreditatis, quæ cum in animo consistat, solum mandatum ad adendum sufficit ad hoc, vt dicatur aditio facta, vt notat glo. & Doctor. in l. per procuratorem 89. ff. de Acquir. hæred. speciale autem mandatum censetur datum non solum quando datur explicitè ad faciendam fidei professionem, sed etiam ex mandato ad

capiendam possessionem beneficij, seu Canonicatus: quia in mandato generali ad faciendum aliquem actum, in necessarium antecedens veniunt omnia, quæ ad illius expeditionem sunt necessaria, vt decisum refert Nouar. vbi supra.

S V M M A R I V M.

- 1 Excommunicatus, vel suspensus an sit priuatus fructibus beneficij, & an alendus sit ex eisdem fructibus.
- 2 Pensionarius excommunicatus an lucretur redditus pensionis.
- 3 Fructus beneficij, si Beneficiatus illis per sententiam priuetur, applicandi sunt ecclesie, vel pauperibus.
- 4 An Episcopus possit dispensare, vt quis retineat beneficium obtentum tempore excommunicationis.
- 5 An valida sit possessio capta ab excommunicato.

C A P. XV.

An excommunicatus ipso facto priuetur fructibus beneficij.

Riplex hac in re est Doctorem sententia: alij enim asserunt excommunicatum excommunicatione maiori priuari ipso iure fructibus beneficiorum, etiã si de hoc nihil dicatur in sententia, vt post Abb. & Felin. resoluit Ripa

in cap. 1. num. 27. de Iud. ubi dicit hanc esse communem Marant. de ordin. Iudic. par. 6. tit. de Appell. n. 168. & alij per tex. in cap. pastoralis §. verum de Appell.

Alij dicunt, quod excommunicatus, qui est in mora petendæ absolutionis nihil potest accipere secus si non esset in mora, ita sentine videtur Sylu. in ver. Clericus 4. q. 25. Navar. in Man. cap. 25. nu. 124. vnde quamvis excommunicato, per quem non stat, quominus absolvatur, providendum sit de bonis ecclesiæ, ut dicit Sylu. loco cit. & alij apud Garc. de Benef. par. 7. cap. 13. num. 104. secus tamen esset in excommunicato, qui in contumacia perficit, cui in nullo est providendum, cum ecclesiæ claves contemnat, ut dicit glos. communiter recepta in d. cap. pastoralis §. verum ver. subtrahuntur in fin. quemadmodum etiam deposito, & suspenso à beneficio ob pœnam propter crimen, non autem pro contumacia sunt alimenta exhibenda ex redditibus sui beneficij, si non habet unde viuat, nè mendicare cogatur cap. studeat 50. dist. Sylu. loco cit. & alij plures, quos refert, & sequitur Garc. d. par. 7. cap. 13. num. 98. Ricc. in Prax. for. eccles. p. 3. ref. 281. & ratio est, quia quando excommunicatio, vel suspensio lata est pro contumacia, parèdum potest se eximere, & liberare: & ideo quamdiu perficit in dicta contumacia, non est ei subueniendum de fructibus ecclesiasticis, ut d. Barbof. de Canon. & Dignit. cap. 22. num. 9.

Alij absolutè negant, tum quia in d. cap. pastoralis §. verum non dicitur, quod excommunicatus sit ipso facto priuatus fructibus, sed quod meritò auferuntur, tum quia excommunicatus non amittit titulum beneficij, etiamsi inforDESCAT in excommunicatione per annum, ut dicit Ripa. in d. cap. 1. num. 78. de Iud. & resoluit Rot. in vna Segobien. InforDESCENTIE 5. Iunij. 1598. coram Seraphino, quam refert Garc. d. p. 7. cap. 13. num. 90. Vnde excommunicatum præcisè ratione censuræ non priuari fructibus, neque ad eorum restitutionem teneri ante sententiam, & condemnationem Iudicis, tenet glo. in d. §. verum ver. subtrahuntur Sanch. de Matrim. lib. 3. disp. 51. nu. 12. & alij apud Garc. d. par. 7. cap. 13. nu. 91. quæ quidem opinio consuetudine ferè vniuersali approbatur: quia excommunicati huiusmodi ad restitutionem fructuum neque compelluntur per Superiores, nisi per sententiam, fuerint condemnati, neque ipsi ab eorū perceptione, & administratione se se abstinere, sed tantum in ecclesijs cathedralibus, vel collegiatis priuantur distributionibus, ut etiam obseruat Garc. loco cit. num. 128. & seq. Dian. p. 5. tr. 9. ref. 104.

Idem dicendum est de Clerico suspenso ab officio, quia nullus est textus, in quo ipso facto priuetur fructibus, ut d. Garc. ibidè. num. 92. secus esset, si quis suspensus sit à beneficio: tunc enim, nõ potest de fructibus beneficij dispo-

- disponere, nisi ad se suosque modestè sustentandos, si non habeat, vnde viuat, secundum Nauar. in Man. cap. 25. num. 124. & conf. 37. de Tempor. ordin.
- 2 Obserua tamen, quod Pensionarius nõ lucratur redditus pensionis pro tempore, quo fuit excommunicatus, nec tenetur Titularis pro eo tempore eam soluere, & si solueret ignoranter, posset repetere, vt dixit Rota in vna Valentina pensionis 31. Ianuarij 1600. coram Litt. quam refert Garc. par. 1. cap. 5. num. 132. & seq. vbi subdit, hoc non procedere in pensione alicui vtilaico reseruata in stipendium pro seruitio temporali.
- 3 Queres, cui sint restituendi fructus beneficij, si Beneficiatus illis per sententiam priuetur? Resp. quod sunt restituendi ecclesijs arg. cap. penult. in fin. de cleric. non resid. & cap. 2. de offic. ord. in 6. vt post Dec. & Panor. tenet. Nau. d. conf. 37. de Tempor. ordin. & alij apud Garc. d. par. 7. cap. 13. num. 134. & seq. vbi addit, quod possunt etiam applicari pauperibus, & egenis.
- 4 Queres 2. an Episcopus possit dispensare, vt quis retineat beneficium obtentum tempore excommunicationis. Resp. affirmatiuè, si collatio talis beneficij spectet ad ipsum Episcopum, secus si collatio facta esset per Papam: quia tunc non potest inferior dispensare, vt dicunt Doctores, quos refert, & sequitur Barbof. de offic. & pot. Episc. par. 2. all. 41. num. 33. & seq. idem dicen-

dam, si spectaret ad inferiorem collatorem; quia neque in hoc casu potest Episcopus dispensare nisi illo consentiente Garc. de Benef. par. 7. cap. 13. num. 77. vbi citat Couar. Lopez, & alios. neque liceret Episcopo dispensare, si scienter excommunicato beneficium contulit Barbof. vbi supra nu. 35. cum enim contulerit indigno, & incapaci, pro illa vice est ipso iure priuatus potestate conferendi illud beneficium cap. cum in cunctis §. fin. cap. scriptum vers. Si vero de elect.

5 Obserua tamen, quod si possessio beneficij capiatur ab excommunicato, valida semper erit nõ obstante excommunicatione; nõ enim est ius eam annullans, & est quid facti potius, quam iuris Garc. loco cit. num. 89: vbi alios refert.

S V M M A R I V M.

- 1 Qua dicatur distributiones quotidiana.
- 2 Fructus beneficij dicuntur qui liberè, & etiam in absentia percipiuntur.
- 3 Distributiones quotidiana non computantur in valore beneficiorum.
- 4 Canoniciatus Tolosani in qua summa exprimantur.
- 5 Pensio constituta super fructibus non censetur imposita super distributionibus.
- 6 Distributiones percepta veniunt in sententia cõdemnatoria fructuum, secus si non fuerint percepta.